

Begrundelsen for, at uddannelsen kun skulle være fire år – hvilket jeg godt vil understrege at SF ikke mener er et hundrede procent rigtigt valg – var, at der skulle bruges ressourcer til efteruddannelse af de nuværende lærere. Hvor er de penge henne?

Det er sjældent, at vi i SF går ind for centralisering, men spørgsmålet er, om der ikke er brug for det i denne her diskussion omkring læreruddannelsen, også for at stramme op på Bertel Haarders helt uigennemtænkte udlægning af alt, hvad der kunne udlægges, til de enkelte seminarier. Der er nok brug for en vis styring.

SF vil bruge udvalgsarbejdet til at medvirke til forbedring og præcisering af lovforslaget. Vi kan ikke i dag bare anbefale det. Hertil kræves der et grundigt arbejde, hvor vi bruger tiden til at lytte. Henvendelsen fra Danmarks Lærerforening, som vi fik i går, er den første af mange, og vi må ikke sætte os i en situation, hvor der laves en uddannelse, som så om nogle år skal laves om.

Som bekendt tog det flere år at få den sidste læreruddannelse på plads, men ikke desto mindre skal den nu laves om, kun 5-6 år efter at den startede. Den fejl må vi ikke gentage, vi skal gives os den fornødne tid; men SF går positivt ind i udvalgsarbejdet.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Frank Dahlgaard har ordet for en kort bemærkning, som skulle have været givet til hr. Bruno Jerup før.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Tak! Det er muligvis min egen skyld, for jeg troede, at fru Anne Baastrup kom herop for at stille spørgsmål til mig som ordfører. Men jeg må svare på hr. Bruno Jerups spørgsmål til mig.

For det første spurgte hr. Bruno Jerup: Blev Frank Dahlgaard færdig med sit indlæg? Svaret er: Nej, det gjorde jeg ikke.

Vi ønsker i Det Konservative Folkeparti, at de kulturbærende fag bliver obligatoriske for alle fremtidige lærere: obligatorisk kristendoms-kundskab – og det er det, det skal hedde: kristendoms-kundskab – og obligatorisk historie, sådan at alle danske lærere har en grundviden om det historiske forløb i Danmark og i Europa og også om geografi. Det er de kulturbærende fag, som alle lærere skal have. Og det er der også plads til, som det fremgår af vores skitse, som ministeren har fået.

Så spurgte hr. Bruno Jerup om, hvor mange linjefag vi vil have. Vi vil have et linjefag mindre end lovforslaget, tre i stedet for fire, og heraf skal det ene være enten dansk eller matematik. Sådan hænger det sammen.

Vibeke Peschardt (RV):

Folkeskolen og uddannelsessystemet nyder stor bevågenhed, og i den aktuelle debat har der været fokuseret på det, at folkeskolen ikke i tilstrækkelig grad byder den enkelte elev tilstrækkeligt med udfordringer og krav. Den kritik er jeg enig i, hvis man vel at mærke tænker på den folkeskole, som den gamle folkeskolelov styrede.

Man ændrer ikke folkeskolen fra den ene dag til den anden, desværre. I 1993 har vi imidlertid efter radikal opfattelse fået en meget, meget progressiv folkeskolelov, en lov, som giver præcis de muligheder, som mange efterspørger, nemlig først og fremmest dette, at skolen skal møde hver enkelt elev på hans eller hendes niveau.

Den lov skal vi have til at slå igennem ude i folkeskolen, og en vigtig forudsætning for, at det kan lade sig gøre, er, at læreruddannelsen tilpasses den nye lov og de nye tider. Det er mellem hænderne på lærerne, at vore børn og unge modnes til selvstændige mennesker og henter en stor del af deres viden og dannelse. Derfor er det afgørende at få skabt brede rammer og bedre betingelser for folkeskolelærerne.

Den nuværende læreruddannelse er ganske vist relativt ny, den er fra 1991, men ved den seneste ændring ændrede man først og fremmest på styrelsesforholdet for uddannelsen; selve indholdet blev der ikke gjort noget afgørende ved.

Når læreruddannelsen ikke længere er tidsvarende, skyldes det først og fremmest, at den nye folkeskolelov giver lærerne en ny og udvidet rolle. Nøgleordet er undervisningsdifferentiering, men samtidig skal lærerne selvfølgelig også skabe den fælles bund af værdier og holdninger, som får fællesskabet i klassen til at fungere.

Den ny lærerrolle stiller således krav til lærernes faglighed, men også til deres personlige egenskaber. Læreren skal have overblik over vejene til de faglige mål, og samtidig skal han have indgående kendskab til Peter, Søren og Kathrine, så han kan anspore hver enkelt af dem til, at de bruger deres evner optimalt. At den form for undervisning kræver sin lærer, det